

vist antal pladser, som kan blive brugt af andre. Det kan være en barriere. Jeg tror, at det måske er derfor, at vi f.eks. ikke har flere virksomhedsbørnehaver, hvilket jeg ellers synes er en god idé. Her bliver det med det her forslag mere frit at etablere sig.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 20.40

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 139:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af reel valgfrihed for børnefamilierne gennem garanti for pasningstilbud til børn over 6 måneder.

Af Lotte Bundsgaard (S), Villy Søvnald (SF), Margrethe Vestager (RV) og Line Barfod (EL). (Fremsat 9/3 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som alle ved, er jeg en varm tilhænger af, at forældre i alle kommuner skal være sikret pasning til deres barn, når barnet bliver 6 måneder. En sikkerhed for, at man kan få passet sit barn, når der er brug for det, giver forældrene langt bedre vilkår med hensyn til, hvornår det passer ind i netop deres familieliv eller arbejdssituation at genoptage arbejdet efter endt barselsperiode og også i andre situationer.

Næsten alle kommuner har da også indset, at andet ikke kan svare sig. Der er kun 21 kommuner, som ikke har indført pasningsgaranti på 6 måneder, så man må sige, at den tidligere regerings strategi har virket. Det vil sige en frivillig

pasningsgaranti for kommunerne og med mulighed for at tage 3 pct. mere i forældrebetaling. Det har faktisk været en meget god cocktail.

Som forslagsstillerne anfører i bemærkningerne til beslutningsforslaget, prioriterer regeringen, at der skal gøres en indsats for at forbedre børnefamiliernes vilkår. Derfor har regeringen nedsat et tværministerielt udvalg, som skal vurdere mulighederne for at skabe nogle bedre rammer for, at børnefamilierne kan have et vel fungerende familieliv og arbejdsliv både til gavn for børnefamilierne og også for arbejdsmarkedet. Et af de temaer, der indgår i Børneudvalgets bruttoliste over forslag, der kan forbedre børnefamiliernes vilkår, er et forslag om en landsdækkende pasningsgaranti.

Som vi tidligere har sagt, ønsker regeringen, at forslaget om pasningsgaranti skal vurderes i den her sammenhæng og afviser beslutningsforslaget, for nu er vi jo i den situation, at der er andre forslag, som vi også ønsker fremmet, som der skal findes penge til. Det er det, vi sidder og diskuterer nu, og derfor kan vi ikke sige ja til det, der ligger her.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det undrer mig såre, for som socialministeren også selv var inde på, fremlagde socialministeren jo for pressen i Jyllands-Posten den 9. februar et idékatalog over, hvad man fra regeringens og socialministerens side godt kunne tænke sig at gøre for børnefamilierne, og der stod pasningsgaranti fuldstændig nagelfast som en af ministerens ideer.

Kort tid efter havde vi så et beslutningsforslag fra SF, hvor pasningsgaranti også indgik. Der var ministerens begrundelse for, at man ikke kunne støtte det, at beslutningsforslaget også indeholdt nogle andre elementer, som man så ikke brød sig om.

Derfor var det, at vi tænkte, at vi måtte fremsætte et forslag, som kun gik på pasningsgarantien, nemlig det, som vi på forhånd ved at ministeren gerne vil have. Så er det så, at jeg ikke forstår, hvorfor ministeren ikke siger: O.k., så er det det, vi gør.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg kan nu ikke forstå, at fru Sandy Brinck undrer sig, for jeg sagde faktisk præcis det samme som afslutning i mit svar på det andet beslutningsforslag.

Det er ganske rigtigt, at der var nogle andre elementer i det forslag, som jeg ikke brød mig om, men begrundelsen for lige præcis det med pasningsgarantien var den samme. Nu har vi et udvalg siddende, og vi diskuterer en lang række forbedringer på børneområdet, herunder også pasningsgarantien. Så skal der findes nogle penge, og så kommer der et udspil fra regeringen.

Jeg er i øvrigt også blevet interviewet om det her forslag for lang tid siden, da man gik til pressen og sagde, at man ville fremsætte det, og der sagde jeg præcis det samme, som jeg siger nu.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Min undren skyldes sådan set også, at ministeren jo selv i sit svar fortæller, at der kun er 21 kommuner, som faktisk ikke har pasningsgaranti, at strategien op gennem 1990'erne faktisk lykkedes så godt, at vi står i en situation, hvor det er få steder, man mangler at få indført pasningsgarantien. Derfor ville jeg have troet, at ministeren ville tage stikket hjem og sige, at nu er vi så der, hvor det faktisk kan lade sig gøre, at vi her indefra stiller et krav om, at man har pasningsgaranti.

Det vil man så ikke og henviser til udvalget, som skal vurdere spørgsmålet om pasningsgaranti. Jeg vil godt spørge: Hvad er det, udvalget skal vurdere? Det må jo være til at regne ud, hvad det kommer til koste. Det er også til at finde ud af, hvilke fordele det har for børnefamilierne, nemlig at de får et reelt frit valg. Hvad er det, udvalget skal vurdere? Er det her ikke temmelig godt belyst?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jo, det er det. Det er også temmelig nemt at regne ud, hvad det koster. Men man skal jo også finde pengene, og man skal finde ud af, hvilke andre gode forslag der er. Der dukker jo også en masse beslutningsforslag op her i salen, så inden for oppositionens egne rækker har man jo også en række forskellige forslag. Det samme er der jo på bordet i det tværministerielle udvalg, vi har nedsat, hvor man så sidder og diskuterer, hvad vi kan fremme nu, og hvad der må vente til senere. Det er jo det, diskussionerne går på. Det er ikke særlig mystisk.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes også, det er lidt underligt, ikke mindst fordi socialministeren var så langt fremme med det i vinterferien og selv rejste forventninger om det ved at sige, at det ville socialministeren have. Og læste man Jyllands-Posten i sidste uge, var den konservative ordfører, fru Charlotte Dyrmosé, også fremme med en tilslutning til præcis det samme.

Så synes jeg, det er en lidt drilsk leg, hvis det kun er, fordi vi andre foreslår det, at ministeren nu siger nej. Når De Konservative selv er så langt fremme i skoene og er med til at fremme forventninger om det her – uden at nogen har vredet armen om på dem – ved at gå ud og sige, at det vil de gerne have, så synes jeg, at det er helt unødigt trætte ikke at udvise en voldsom begejstring for, at vi nu kommer med et forslag, der både hjælper ministeren og hjælper den konservative ordfører på en gang.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen jeg er også voldsomt begejstret, og jeg har også sagt en hel masse pænt om det her beslutningsforslag. Men der er nogle andre ting, der skal gå op i en højere enhed, og der er nogle penge, der skal findes. Det er som sagt årsagen til, at jeg ikke kan sige ja til det beslutningsforslag, der ligger her.

Igen må jeg så sige, at det kan jeg ikke helt forstå undrer hr. Villy Søvnald, for det er jo sådan, at man har ret til selv at komme med sine forslag, når man er parat til det. Og det er jo så det, der er udtrykt her, at det er jeg ikke, for vi er ikke færdige med at diskutere i det tværministerielle udvalg, regeringen har nedsat, hvor der er mange gode ideer. Vi skal have lavet en prioritering, og det er jo så det, det hele går ud på.

Men det betyder jo ikke, at man ikke må sige, hvad man synes er godt, og hvad man godt kunne ønske sig. Jeg har også i lang tid sagt, at jeg godt kunne tænke mig en barselfond. Det kunne ikke blive her og nu, men nu er vi nået et skridt nærmere. Jeg mener, at man som politiker har lov til at give udtryk for, hvad man ønsker, og det er tit med til at fremme en proces.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er bestemt enig i, at det, at man giver udtryk for, hvad man gerne vil, fremmer en proces. Det er jo så også grunden til, at vi har fremsat forsla-

get igen, og grunden er også, at vi konstant bliver udfordret, først af socialministeren og så ganske kort tid efter af den konservative ordfører på området. Men det er også, fordi vi har en fornemmelse af, at socialministeren har meget brug for, at vi andre skubber på i den her sag.

Jeg betvivler sådan set ikke, at både socialministeren og den konservative ordfører gerne vil have en børnepasningsgaranti. Men jeg tror, at det, der hæmmer i det her, er, når de store, stærke mænd, altså de centrale ministre i regeringen, vender hjem fra vinterferie, og siger til socialministeren, at nu må hun ikke længere ytre sig frit. Så synes jeg, det er vigtigt, at vi andre siger: Selvfølgelig må socialministeren og den konservative ordfører ytre sig frit, og når de gør det og siger noget fornuftigt, så er det klart, at så møder de støtte – uanset politiske forskelligheder – fra bl.a. SF.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Selv store, stærke mænd kan jo blive bløde om hjertet ved synet af små børn, der mangler et sted at blive passet.

Jeg må jo bare sige tusind tak for opbakningen, og jeg er også meget glad for, at vi får det her diskuteret. Jo mere man har debatten, jo mere tror jeg da på, at vi når målet. Men jeg kan næsten ikke gentage mig selv mere, end jeg har gjort. Vi har et udvalg, der arbejder, og der vil komme et resultat, når vi er færdige.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gøre det meget kort og bare spørge til, hvad tidsperspektivet så er for dette arbejde, for ting kan jo trække ud i det uendelige.

Jeg ved ikke, om tidsperspektivet så er op til næste kommunevalg, så man har lidt der, eller om man venter, til folketingsvalget eller hvad. Hvad er tidsperspektivet?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Problemet er jo, at der er så mange gode ideer i det her udvalg, at det tager lang tid at diskutere det. Det er jo ikke bare pasningsgaranti, vi diskuterer, det er andre spændende ting. Og vi synes, der er behov for en grundig belysning, inden vi går ud og foreslår noget. Så jeg kan ikke give en deadline.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Falcon, sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Så kan man da konstatere, at det indtil videre ikke ligger regeringen så meget på hjerte rent faktisk at få gjort noget for børnefamilierne, fordi man synes, at der er andre vigtigere ting, der står i kø.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen nu er det her jo ikke det eneste, man kan gøre for børnefamilierne. Jeg synes jo, vi har gjort meget for børnefamilierne, bl.a. nedsat skatten, så far og mor har større rådighedsbeløb, som de så kan gøre med, hvad de vil. Det er en af de ting, vi bl.a. har gjort, så man ikke er så hårdt presset.

Kl. 20.50

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Eva Kjer Hansen som ordfører.

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre synes vi, det er en god idé med en børnepasningsgaranti, og jeg vil derfor gerne rose de mange kommuner, der har sørget for gennem de seneste år at indføre børnepasningsgaranti. Jeg er ikke i tvivl om, at kommunalbestyrelsesmedlemmerne rundt omkring har opdaget, at det faktisk er noget, børnefamilierne efterlyser. Det giver nemlig tryghed for en børnefamilie at vide, at man kan få sit barn passet, når man gerne vil tilbage på arbejdsmarkedet.

Det forslag her er så mere eller mindre en genfremsættelse af det forslag, som vi behandlede efter regeringsskiftet, fordi den daværende SR-regering ikke lige nåede at fremsætte det, inden valget blev udskrevet efter 9 år ved roret. Det kunne jo være interessant, om Socialdemokratiet ville specificere, hvordan og hvorledes man havde tænkt sig dette her gennemført.

Sagen er jo, at vi taler om 21 kommuner, der ikke har en børnepasningsgaranti. 1 kommune har en radikal borgmester, 3 har konservative borgmestre, 6 har Venstreborgmestre, og 11 har socialdemokratiske borgmestre.

Ud af de godt 2.000 børn, der står på venteliste i de 21 kommuner, står de 1.422 børn på venteliste i Københavns Kommune. København har tidligere meddelt, at kommunen har som målsætning at indføre pasningsgaranti i slutningen

af 2005. Så hvis vi nu virkelig skulle gennemføre sådan en lex København, så er spørgsmålet, om det overhovedet vil betyde nogen ændring i forhold til den planlægning, der allerede er foretaget i Københavns Kommune.

Uanset om Folketinget pålægger kommunerne en pasningsgaranti, så tvivler jeg på, at de forskellige pasningsfaciliteter kan tilvejebringes hurtigere, end det er planlagt f.eks. i Københavns Kommune, og der synes jeg, det kunne være interessant at høre f.eks. Socialdemokratiet, om de mener, at det ville gå hurtigere, hvis vi vedtager det her lovforslag, og reelt flytte særlig meget.

Så med disse ord skal jeg på Venstres vegne afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Der er vel i hvert fald den afgørende forskel, som Venstres ordfører ikke forholder sig til, nemlig at man som forældre har krav på og ret til at få en pasningsplads. Det vil sige, at uanset om vi kan diskutere, om det vil gå hurtigere eller langsommere, ville det jo også være sådan i en anden situation, hvis man nu forestillede sig, at en eller anden grim regering lavede en stram økonomisk politik, som gjorde, at man blev nødt til at skære ned – jeg ved, det er hypotetisk, men hvis man nu forestillede sig, at noget sådant skete – og man efterhånden blev nødt til at drosle ned på sine dagpasningstilbud og opgive pasningsgarantien, at så ville pasningsgarantien jo være lovfæstet.

Vil Venstre ikke godt forholde sig til det store plus?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg tror, jeg har været meget klar i forhold til, at jeg synes, børnepasningsgarantien er alle tiders, og at jeg synes, det er positivt, at så mange kommuner har gennemført det. Men det, jeg savner en klar melding på fra Socialdemokratiet, er, hvordan man egentlig havde tænkt sig at gennemføre det her. Hvordan skal det være helt ned i detaljen? Hvordan skal det pålægges kommunerne? Og fra hvornår skulle det være gennemført? Fra hvornår skulle alle de her faciliteter f.eks. stå til rådighed i Københavns Kommune? Hvor meget hurtigere vil det gå i forhold til den planlægning, der allerede er foretaget i de kommuner, der endnu ikke har indført en pasningsgaranti?

Det er svar på alle de spørgsmål, vi mangler fra forslagsstillernes side i forhold til at finde ud af, hvordan og hvorledes det her reelt skulle gennemføres, og med højde for, at så mange kommuner allerede har indført en børnepasningsgaranti.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Sandy Brincks sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg må ærligt indrømme, at jeg synes, det virker som lidt af et figenblad, Venstre her prøver at finde for at skjule, at man siger, at det da er en alle tiders idé, det skal bare ikke være lige nu. Det er ikke nogen særlig god argumentation, så jeg sige til fru Eva Kjer Hansen. Hvis det er en alle tiders idé, så synes jeg sådan set ikke, der er andet at gøre end at komme i gang.

Fru Eva Kjer Hansen siger selv, at det kun er 21 kommuner, der mangler. Opgaven er sådan set ikke voldsomt stor. Det er overkommeligt. Det er kun et spørgsmål om politisk vilje. Når vi er nået så langt, som vi er i dag, er det jo netop, fordi der var et politisk pres herindefra ud til kommunerne. Det er ikke kommet af sig selv.

Nu kan man tage stikket hjem, hvis man ellers har viljen til det.

Kl. 20.55

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

De, der jo ikke havde den politiske vilje til at gennemføre det, var lige netop Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Man gik med en god idé, men nåede simpelt hen ikke at få et forslag fremsat inden regeringsskiftet, og så kom det umiddelbart efter.

Fru Sandy Brinck ryster på hovedet, men fru Sandy Brinck kan jo gå tilbage i forhandlingerne og se den diskussion, vi havde, jeg tror, det var i december måned lige efter folketingsvalget. Så hvis der er nogen, der har manglet politisk vilje, så er det netop fru Sandy Brinck og hendes parti i forhold til at sætte ind med det her.

Jeg har overhovedet ikke talt om, at der skulle lovfæstes en rettighed. Jeg har udtrykt, at jeg synes, at børnepasningsgarantien er god. Jeg tror, det giver tryk for børnefamilierne, og derfor synes jeg, det er positivt, at så mange kommuner har gennemført det.

Men det, der fuldstændig mangler fra forslagsstillernes side, er jo en stillingtagen til,

hvordan man har tænkt sig det her gennemført. Fra hvornår skal det gennemføres? Hvad er der af økonomi i det? Er der nogen, der skal kompenseres for det? Hvad vil man egentlig med hele området? Er det overhovedet gennemtænkt?

Jeg håber, at vi kan få et ordentligt svar, når det bliver den Socialdemokratiske ordfører, der holder sin ordførertale.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, der er en interessant forskel på Venstres ordfører og De Konservatives ordfører, og den falder ikke ud til Venstres ordførers fordel.

Både socialministeren og fru Charlotte Dyremose giver jo klart udtryk for, at sådan en pasningsgaranti vil de gerne have, hvor fru Eva Kjer Hansen her under sin sidste korte bemærkning sagde, at hun ikke var sikker på, at det var en god idé at lovfæste en retting.

Jeg synes, det er en underlig holdning: at der er noget, man gerne vil have, men som man ikke vil gennemføre. Jeg forstår det simpelt hen ikke. Jeg forstår ikke den tankegang, at når der er noget, man gerne vil have gennemført, så vil man alligevel ikke lovgive om det.

Der synes jeg trods alt, at der er lidt mere ræson i De Konservatives holdning i den her sag.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jamen igen må jeg jo sige, at det kan være, vi bliver meget klogere, når hr. Villy Søvnald får ordet som ordfører på forslaget, i forhold til at finde ud af, hvad det mere præcist er, der skal ske i forhold til en eventuel lovfæstet børnepasningsgaranti.

Jeg synes, at kommunerne har gjort en flot indsats. Så mange kommuner har gennemført en børnepasningsgaranti. Der mangler, som jeg var inde på i min ordførertale, 21 kommuner. Ud af de godt 2.000 børn, der står på venteliste, står de 1.422 på venteliste i Københavns Kommune. Københavns Kommune har en klar målsætning – jeg tror oven i købet, der er en SF-borgmester på området – om, at i slutningen af 2005 har man gennemført en børnepasningsgaranti. Derfor vil jeg også gerne bede hr. Villy Søvnald om på tilsvarende vis i sin ordførertale at gøre rede for: Kan man nå det meget hurtigere? Hvordan og hvorledes skal det her gennemføres? Og hvad ændrer det i forhold til den målsætning, man allerede har lagt i Københavns Kommune?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er rigtigt – og der tror jeg, jeg er enig med fru Eva Kjer Hansen – at grunden til, at vi er nået så langt, som vi er, er de ting, der skete under den forrige regering med et utroligt pres fra SF.

Jeg kan ikke huske, hvor mange gange jeg har været ordfører på forslag om pasningsgaranti, om det er fire eller fem eller seks gange, men vi har konstant udøvet det pres.

Det resulterede i, at der i perioden frem til, at den nuværende regering tog over, blev etableret 170.000 nye daginstitutionspladser – 170.000 nye. Det skete kun, fordi der var nogle, der lagde et kolossalt pres på.

Men jeg kan så ikke forstå, at når det pres er lykkedes så godt og vi er så tæt på, at man bare skal tage et lille nøk mere, at fru Eva Kjer Hansen finder på så mange undskyldninger for ikke at tage det sidste lille skridt. Det synes jeg er underligt.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg finder overhovedet ikke på nogen undskyldninger. Jeg synes faktisk, at det her er i en god gænge, og at kommunerne har lavet en rigtig flot indsats.

Det, jeg ikke begriber, er tankegangen hos SF, der nu, fordi kommunerne har gjort en rigtig god indsats, så skal komme efter dem, fordi de sidste ikke har fået taget sig sammen i tide. Og så vil man åbenbart lave en lovgivning for 21 kommuner – eller jo især for en enkelt kommune, der har haft vanskeligheder ved at få sørget for at sikre pasningspladser til de mange børn, der står på venteliste.

Det er derfor, jeg i givet fald nærmest vil kalde en sådan lovgivning for en lex København, for det er jo det, vi reelt taler om, når vi ser på, hvor det er, de store problemer er.

Kl. 21.00

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jamen det er måske ikke så tosset et tidspunkt, hvis det nu var, man kom igennem med sådan et forslag i øjeblikket, inden de nye kommuneforhandlinger skal op at stå, og sådan at man rent faktisk også får lagt nogle tidslinjer ind i forhold til, hvornår pasningsgarantien så skal opfyldes.

Det er da helt korrekt, at det jo ikke er ukomliceret, for det er jo heller ikke ligegyldigt,

hvordan pasningsgarantien bliver opfyldt, om der bare bliver proppet flere børn ind i de eksisterende institutioner, eller om der rent faktisk bliver etableret en ordentlig kvalitet. Så det er jo ikke bare lige snuptagsløsninger, det kan vi sagtens være enige om.

Men med sådan et forslag her og med nogle forhandlinger med kommunerne om den fremtidige økonomi kunne der jo ligge nogle muligheder.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Vi ville også nå et skridt længere, hvis fru Pernille Falcon, som er en af forslagsstillerne, ville komme med svar på nogle af de spørgsmål, fru Pernille Falcon selv stiller, for det er jo oplagt, at forslagsstillerne bliver lidt mere præcise i forhold til, hvad de egentlig havde tænkt sig. Hvad er tidsrammen? Hvad er den økonomiske ramme? Er det bare de 21 kommuner, der skal pålægges noget bestemt, eller hvad havde man egentlig tænkt sig?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Det er ikke kun de 21 kommuner, det er alle kommuner, og det er også noget, der retter sig mod fremtiden, også i forhold til den fremtidige økonomi. Det er også noget, som kommer til indirekte at forpligte staten, og det kan jo godt være, at det er der, man bliver lidt svag i koderne.

Nu kunne vi høre i et tidligere indlæg, at man egentlig havde valgt at nedsætte skatten i stedet for at satse på en pasningsgaranti, så det er klart, at der er mange overvejelser. Men vi er da fuldstændig klar over, at det ikke bliver lige fra i morgen, og det vil jo så indgå i udvalgsbehandlingen, hvad der kunne være et realistisk tidsperspektiv; om det f.eks. var 2005.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg takker fru Pernille Falcon for at minde om, at der allerede er taget en række initiativer for at imødekomme børnefamiliernes ønsker, og det er bl.a. skattelettelserne, fordi det betyder noget for den enkelte families mulighed for selv at prioritere, men det er jo også fleksibilitet i pasningsordningerne, valgmuligheder på tværs af kommunegrænser, det er en forlænget barselorlov, det er ret til deltid. Der er jo stribevis af initiativer, som den her regering har taget for netop at skabe mere fleksibilitet over for børnefamilierne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Eva Kjer Hansen, og så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

I Dansk Folkeparti er vi enige med forslagsstillerne i, at det da er vigtigt, at forældre kan få passet deres børn, når der er behov for det. Det er meget beklageligt og frustrerende, hvis forældre ikke kan vende tilbage til arbejdsmarkedet efter endt barselorlov, fordi der ikke er en vuggestueplads til barnet.

De fleste af landets kommuner har pasningsgaranti. Det drejer sig om kun ca. 20 kommuner, der ikke har indført pasningsgaranti, fra barnet er 6 måneder. Vi synes, det er ærgerligt, for de har haft næsten 5 år til at kunne indføre den.

I kommuneaftalen i 1999 blev det muligt for kommunerne at hæve pasningstaksten til 33 pct., hvis man kunne indføre en pasningsgaranti.

Selv om vi synes, det er et sympatisk forslag, vil jeg gerne sige, at Dansk Folkeparti ikke vil tage stilling til spørgsmålet om pasningsgaranti på nuværende tidspunkt.

Vi har jo i løbet af kort tid behandlet adskillige beslutningsforslag fremsat af SF og Socialdemokraterne. Det drejer sig bl.a. om gratis mad i børneinstitutionerne, om sænkning af pasningspriserne, om omsorgsdage osv. osv. Det er alle sammen gode forslag, men vi afviser dem alle, og det er der – synes vi selv – en rimelig god grund til.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt: Vi vil ganske enkelt ikke tage stilling til enkeltforslag på børnepasningsområdet – ikke på nuværende tidspunkt. Man kunne forestille sig, at vi havde sagt ja til alle de forslag, der var fremsat af både Socialdemokraterne og SF, men så havde vi opbrugt kvoten af penge og kunne så ikke tillade os at støtte eller vælge nogle forslag fra det udspil, regeringen kommer med. Det kunne måske have drejet sig om forslag, der var langt bedre end dem, der hidtil var blevet fremsat. Vi vil have lov at prioritere, når vi ser regeringens udspil.

Vi ved jo, at regeringen har nedsat et særligt ministerudvalg, der skal komme med forslag til, hvordan man kan forbedre børnefamiliernes vilkår. Vi har ikke lagt skjul på, at det vigtigste for Dansk Folkeparti er, at man forbedrer vilkårene for de enlige forsørgere, for vi mener, det er dem, der har størst brug for en håndsrækning.

Vi ved, at det udvalgsarbejde, som regeringen sidder med, er færdigt til sommer. Herefter vil Dansk Folkeparti tage stilling til det samlede udspil.

Kl. 21.05

Nu vil det ikke overraske mig meget, hvis pasningsgarantien ikke indgår i udspillet. Vi ved, at det netop var et emne, der indgik i socialministerens idékatalog til forbedringer af vilkårene for børnefamilierne. Og jeg har ligesom hr. Villy Søvndal noteret mig, at fru Charlotte Dyremose den 13. april i Jyllands-Posten udtalte, at hun i princippet var enig i, at der skulle laves en pasningsgaranti. Fru Charlotte Dyremose sagde:

»Pasningsgaranti er en god konservativ mærkesag. Men forslaget er egentlig overflødig, fordi jeg er temmelig sikker på, at regeringen selv vil komme med et forslag om pasningsgaranti.«

Det tegner jo egentlig lovende.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi som sagt vil vente på regeringens samlede udspil og så tage stilling til de konkrete forslag, der ligger i det. Så på den baggrund afviser Dansk Folkeparti dette forslag.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Fru Pia Christensen henviser til fru Charlotte Dyremoses udtalelser, og når man lytter til dem, også sådan som fru Pia Kristensen læste dem op, kunne man godt få den skumle tanke, at den eneste grund til, at regeringen ikke vil stemme for det her, sådan set er, at der er nogle andre forfattere end regeringen; altså at det er noget, vi i oppositionen har fremsat. Der vil jeg godt høre, om Dansk Folkeparti kunne få den samme skumle mistanke.

Så må jeg sige, at jeg i dag lige så vel som ved tidligere forslag altså har meget svært ved at forstå en begrundelse, der hedder, at man ikke kan forholde sig til konkrete og enkle forslag. Som regel plejer argumentationen at være den anden vej rundt, at man siger, at noget er for kompliceret, for svært osv., men her er det meget enkelt og simpelt. Jeg synes ikke, at Dansk Folkeparti plejer at have den samme manglende evne og kompetence til at forholde sig til et konkret forslag, når det gælder ældreområdet.

Vi har lige haft et lovforslag for et par punkter siden på dagsordenen om ældrechecken. Der kunne Dansk Folkeparti nemt forholde sig til et lille hjørne af en hel aldersgruppes situation.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nu skal jeg jo ikke sige, om regeringspartierne har skrevet sig bag ørerne, hvad andre partier har sagt her i salen. Det kan da godt være, at der er andre forfattere bag det forslag. Men jeg vil alligevel godt sige, at når to konservative, en konservativ minister og et konservativt folketingsmedlem, udtaler det til medierne, så tager man det altså lidt for gode varer. Og det kunne jo være, at det var et af de forslag, der indgik i det udvalgsarbejde.

Det er korrekt, at jeg siger, at Dansk Folkeparti ikke vil tage stilling til konkrete forslag. Og som jeg nævnte i min ordførertale, skyldes det jo, at vi ved, at der er nedsat et ministerudvalg, som skal se på, hvordan vi kan forbedre vilkårene for vores børnefamilier.

Vi ved også, at det udvalgsarbejde er færdigt til sommer. Og vi synes godt, man kan vente de par måneder og så se et samlet udspil, hvor der også er en finansiering til.

Som jeg var inde på i min ordførertale, vil vi ikke støtte nogle forslag og så bruge kvoten af penge på dem, hvis vi måske kunne have valgt at støtte nogle bedre forslag i det udspil, der kommer fra regeringen.

Derfor vil vi vente og se regeringens samlede udspil.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jamen så bliver jeg nødt til at spørge på en anden måde. Ønsker Dansk Folkeparti, at pasningsgarantien indgår i regeringens forslag? Jeg kan forstå, at det er meget vigtigt, hvem det er, der er afsender på lovforslagene, og derfor har jeg lidt svært ved at forstå fru Pia Kristensens holdning.

Synes fru Pia Kristensen og Dansk Folkeparti, at pasningsgaranti er noget af det, der vil lette livet for børnefamilierne, og noget af det, der burde gennemføres?

Det kan vel ikke passe, at Dansk Folkeparti har deponeret deres holdning så meget i regeringen og regeringsudvalg, at man ikke kan få en melding om, hvorvidt pasningsgaranti er noget, man går ind for eller ikke går ind for.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Pasningsgaranti er et af de emner, vi ønsker skal forbedres. Men som jeg har sagt før og siger igen: Vi vil vente på et samlet udspil. Vi ved jo

ikke, hvad det udvalg sidder og arbejder med. Det kan jo være, at der ligger nogle meget spændende ting i de forslag, der bliver fremlagt for os, når udvalgsarbejdet er overstået.

Der vil vi altså have til lov at se på det samlede udspil og vælge at prioritere nogle ting, som vi synes om i Dansk Folkeparti, og som vi synes kan være med til at gavne og gøre vilkårene bedre for børnefamilierne. Jeg kan ikke sige, om der måske er et forslag, der er bedre end pasningsgarantien. Det er jo derfor, vi gerne vil vente og se.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Ytringsfriheden er jo noget fundamentalt i et samfund som det danske, og det betyder bl.a. ved førstebehandlingen af forslag, at partier ofte giver udtryk for, hvad deres holdning er.

Kl. 21.10

Jeg synes måske, Dansk Folkeparti skulle indbringe sagen for Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg eller sådan noget, hvis det er sådan, at man er blevet frataget retten til at sige ved førstebehandlingen, hvad man egentlig synes om forslaget.

Så jeg vil godt spørge: Er det sådan, at også de store, slemme mænd i regeringen har krænket Dansk Folkepartis ytringsfrihed, for så vil vi bestemt tage slagsmålet om Dansk Folkepartis ret til at sige, hvad de mener?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Vi har ikke nogen problemer med vores ytringsfrihed, kan jeg fortælle hr. Villy Søvnald.

Jeg kan blot gentage, hvad jeg har sagt, og jeg synes egentlig, det står klokkeklart, og det må man da kunne forstå, at vi ønsker at vælge imellem mange forskellige forslag. Det kunne jo være, at der var et forslag, som vi mente var bedre end pasningsgarantien, hvor der også skulle bruges nogle penge, og hvor vi sagde, at vi hellere vil ofre penge på det område, end vi vil på pasningsgarantien. Det er derfor, vi vil vente og se, hvad der ligger i det samlede udspil, der kommer fra regeringen her til sommer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Som det jo med al ønskelig tydelighed er fremgået af debatten indtil nu, og tak for det, så er vi

Konservative jo meget enige i, at en landsdækkende pasningsgaranti ville være en betydelig forbedring for de børnefamilier, der ikke kan få deres små poder passet, når de gerne vil tilbage på arbejdsmarkedet.

Med de nye forbedrede regler for fleksibel barselorlov er det jo også vigtigt, at forældrene har en reel mulighed for at benytte netop den indbyggede fleksibilitet i barselorloven. Den enkelte familie bør have en reel mulighed for at vælge at gå tilbage til arbejdet, når det passer netop dem. Derfor er vi så glade for, at barselorloven nu er indrettet sådan, at det kan lade sig gøre, og heldigvis har mange kommuner også en pasningsgaranti, der betyder, at forældre kan få deres børn passet, når de vil tilbage på arbejdsmarkedet.

Men der er jo stadig væk nogle, hvor det halter, og vi Konservative mener derfor, at en landsdækkende pasningsgaranti er en ganske god idé. Derfor har vi også ligesom socialministeren foreslået en pasningsgaranti i det ministerudvalg, der lige nu arbejder med forslag, der skal gøre hverdagen lettere for børnefamilierne. Men det er samtidig vigtigt for os, at forslaget netop indgår i arbejdet i ministerudvalget. Sagen er nemlig den, at vi Konservative ikke ønsker at lægge et forslag herved i Folketingssalen, før vi har den nødvendige finansiering på plads.

Det forekommer os en anelse for let, når oppositionen blot ønsker sig pasningsgaranti, men ikke bekymrer sig det fjerneste om at få betalt regningen. Sådan er vi Konservative nemlig ikke. Vi er derfor enige med forslagsstillerne i, at pasningsgaranti bør gennemføres, men vi vil gerne afvente regeringens udvalgsarbejde og derigennem arbejde kraftigt for ikke bare gyldne løfter, men også pengene til at gennemføre de gyldne løfter med, altså i det her tilfælde pasningsgarantien. Derfor kan vi ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er blot for at være helt sikker på, at det, som fru Charlotte Dyremose har sagt uden for huset til medierne, også er det, som står til troende, når vi så er her i Folketingssalen. For netop den 13. april – hvilket vist har været nævnt tidligere af min kollega – fremhævede fru Charlotte Dyremose over for Jyllands-Posten, at pasningsgarantien er en god konservativ mærkesag, og hun siger også senere i citatet, at hun er temmelig

sikker på, at regeringen kommer med et forslag om pasningsgaranti.

Skal det forstås sådan, at det vil være utænkeligt, at regeringens børneudspil, hvornår det så end måtte komme, ikke har pasningsgaranti med?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det var jo ikke det, jeg sagde. Som fru Sandy Brinck meget korrekt citerede, og som Jyllands-Posten også meget korrekt citerede mig for – det skal Jyllands-Posten så hermed have kredit for – så siger jeg netop, at jeg går ud fra, at det er overflødigt, fordi jeg er temmelig sikker på, at det nok skal lykkes at få det igennem i ministerudvalget. Det er, fordi jeg har min gode, positive, optimistiske tro på, at det nok skal lykkes os, og vi vil i hvert fald arbejde for det.

Det er lige præcis det, jeg har sagt til Jyllands-Posten, og det mener jeg stadig væk, og det er stadig væk min forhåbning og min forventning, at det lykkes.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jamen det er blot, fordi fru Charlotte Dyremose faktisk bruger så kraftigt et ord, som at det er en god konservativ mærkesag.

Kl. 21.15

Nu har vi jo også prøvet at have regeringsmagten og også sammen med flere partier. Hvis man har sådan en rigtig mærkesag, noget, hvor man siger, at det vil man have igennem, er det også noget af det, man får igennem, når man sidder i regering. Derfor har jeg det lidt svært med, at fru Charlotte Dyremose allerede nu begynder at bakke lidt ud og siger, det kan godt være, det vil man arbejde for og alle de her politikertermer, som jeg så udmærket kender.

Er det en mærkesag, eller er det ikke en mærkesag? Hvis det er en mærkesag, må det være sådan, at vi kan regne med, at den kommer med i regeringens eget udspil, og så er den afvisning, vi hører fra Det Konservative Folkeparti i dag, alene et spørgsmål om, at det er de forkerte forfattere, der står på forslaget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Der er ikke nogen som helst tvivl om, at afvisningen, der kommer i dag, handler om, at vi synes, det er for letkøbt bare at foreslå det i Folketingssalen uden at have finansieringen med. En

af de måder, man så kan få finansieringen med, er ved f.eks. at få det gennemført igennem ministerudvalget, hvor vi jo ikke bare tænker på gyldne løfter, som vi er ret gode til, men hvor vi også forsøger at finde pengene til forslaget.

Jeg bakker overhovedet ikke ud. Jeg korrigerede den formulering, fru Sandy Brinck brugte, efter at fru Sandy Brinck læste op fra Jyllands-Posten, men jeg sagde netop til fru Sandy Brinck, at nøjagtig det, der står i Jyllands-Posten, kan fru Sandy Brinck sagtens tage mig til indtægt for også her fra Folketingets talerstol. Det løber jeg overhovedet ikke fra. Jeg må bare også sørge for, at der så bliver citeret fra Jyllands-Posten, og at det ikke dermed bliver tillagt andre ting af fru Sandy Brinck.

Der ikke nogen tvivl om, at det her er en konservativ mærkesag. Dem har vi mange af, og vi har fået rigtig, rigtig mange af dem gennemført, og vi skal også nok arbejde videre på at få denne her gennemført.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er kun til det der med ministerudvalget, hvor den konservative ordfører siger, at man har tillid til sig selv, at man skal nok komme igennem med det, og at der arbejdes på sagen osv. Jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvem arbejder imod det i ministerudvalget?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg ved ikke, om der er nogen, der decideret arbejder imod det, men der er jo forskellige prioriteringer og mange ting, man gerne vil. Som jeg sagde, er vi ret gode til at komme med forslagene, og så er det så det med finansieringen, som altid er den svære del. Det er sådan, at noget af det, som jeg prioriterer meget højt, netop er pasningsgaranti.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Hvem er det, der har svært ved at finde finansiering?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg tror altid de fleste politikere har nemmere ved at finde de gode forslag, end de har ved at finde finansieringen. Det er jo et spørgsmål om, at vi samlet finder en pulje penge, og så skal vi finde ud af, hvordan vi bedst kan bruge de her

penge til at gøre det nemmere for børnefamilierne i deres hverdag.

Det er da det min klare overbevisning, at et af de steder, hvor det vil være konstruktivt at gøre noget, er netop ved at få en pasningsgaranti, og får jeg det igennem i ministerudvalget, er det jo ikke anderledes, end at så kan vi præstere ikke bare fine løfter, men finansierede forslag fra ministerudvalget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Tak til fru Charlotte Dyremose. Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Det her er jo et rigtig godt forslag, som stort set alle, der har haft ordet, har udtalt sig rosende om. Det er det, fordi alle ved, hvor besværligt det er, hvis det fundamentale krav, at der er et sted, hvor børnene kan være, når forældrene skal på arbejde efter endt barsel, ikke opfyldes.

Derfor synes jeg også, at det mest bemærkelsesværdige ved debatten i dag om et forslag, som alle synes er så sympatisk, måske er alle de besværgelser, vi skal igennem for at trække dem, der i øjeblikket er i flertal, derhen, hvor det så også bliver virkeliggjort.

Jeg vil sige, at hvis Venstre og De Konservative kommer til at mangle et slogan op til det valg, der formentlig snart kommer, vil et slogan som »Vent og se med V og C« være meget velkendt. Det er også meget parallelt til et, vi kender fra DSB.

Jeg synes sådan set, det er ærgerligt, at det er så svært at trække dem hen til noget, som de så gerne vil, og som ministre sådan helt uden at blive tvunget til det gerne udtaler sig om til aviserne. Er det virkeligt også så svært at trække dem hen til aviserne og få dem til at sige, at det her vil de gerne, eller er det kun her i salen, at der kommer så påfaldende mange forbehold? Eller er det, fordi der er brug for hjælp? Er det, fordi vi ikke presser nok på? Er det, fordi der er nogen, der forhindrer det her, som vi måske var tæt på under de korte bemærkninger før?

Det samme gælder Venstres ordfører, fru Eva Kjer Hansen, som jeg ikke synes giver tilstrækkelig kredit for, at det faktisk lykkedes, bl.a. efter pres fra SF, men også fordi den forrige regering gerne ville, at etablere 170.000 nye daginstitutionspladser. Hvis det ikke var lykkedes, havde vi slet ikke stået med en så overkommelig opgave, som vi står med nu, og derfor synes jeg, det er

svært at forstå, at regeringen ikke ønsker at tage et stik hjem, der ligger så lige for.

Kl. 21.20

Hvis Folketinget lovgiver om det her, er fordelene jo, at økonomien flytter med. Det er den store forskel. Hvis Folketinget vedtager et udgiftskrævende lovforslag som det her, så siger kommunerne: Det vil vi gerne, men så vil vi godt have pengene med. Dermed undgår vi også en anden ting, som det er vigtigt at undgå, nemlig at det her sker via standardglidning, hvor normeringerne forringes, åbningstiden indskrænkes osv.

Fru Eva Kjer Hansen efterlyste også et bestemt tidspunkt. Det tror jeg altså ikke havde været klogt, for med de anstrengelser, fru Eva Kjer Hansen har gjort sig i dag for at finde hår i suppen, så tror jeg, at enhver angivelse af et tidspunkt ville have været endnu et hår i suppen. Jeg synes tværtimod, at man burde rose forslagsstillerne for at have spillet så åbent ud, at tidspunktet kan forhandles. Efter at have hørt fru Eva Kjer Hansen er jeg sikker på, at det er en meget klog beslutning, forslagsstillerne har truffet.

Til Dansk Folkeparti: Jeg synes, det er ærgerligt, at de virker så kyste, at vi igen står et sted, hvor Dansk Folkeparti siger, at her er noget, de gerne vil, men de skal lige hen og spørge finansministeren, om de også må få lov til at mene det, de mener. Jeg synes godt, at man kunne påtage sig en lidt mere selvstændig rolle i politik i retning af at turde stå fast på de ting, man mener. Men lad det nu ligge.

Jeg synes også, det var ærgerligt med De Konservatives ordfører, der var så langt fremme i Jyllands-Posten med et budskab, der var så godt. Jeg tænker på, om De Konservative fører politik på den måde, som man kender fra apoteket, hvor der nogle gange står på varerne, at det her er til indvortes brug og det her er til udvortes brug. Det forekommer mig, at der er typer af forslag, som er til udvortes brug, som er yderst velegnet til at få presseomtale, men når det så kommer til den indvortes brug her i Folketinget, bliver hele striben af forbehold linet op.

Jeg vil godt sige til fru Charlotte Dyremose, at jeg slet ikke kan forestille mig, at Det Konservative Folkeparti slipper helskindet fra det efter at have rejst så mange forventninger, men når pakken så kommer til sommer, bakker man baglæns med en melding om, at det bliver så desværre alligevel ikke til noget, for man kunne ikke finde pengene og alt det der. Jeg formoder, at når De

Konservative har ført den her sag så langt til tops, må det også have den konsekvens, at De Konservative siger, at det her er noget, der skal gennemføres.

Så kan jeg bare som en sidste bemærkning ikke forstå, at det ikke er sådan, at man siger: O.k., nu har vi en fantastisk mulighed for at få gennemført det, vi så gerne vil. Jeg synes altid, det er lidt pjat, hvis man ikke støtter forslag, uanset hvem der fremsætter dem. Jeg har jo tidligere redegjort for, at hvis jeg finder noget at rose Det Konservative Folkeparti for – det sker ikke så tit – gør jeg det gerne og hver gang.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Charlotte Dyremose, en kort bemærkning til hr. Søvnald.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu har jeg følt mig rost af hr. Villy Søvnald flere gange i dag, åbenbart undtagen når det når til min egen tale, og jeg er da så ked af, at jeg åbenbart formulerer mig så dårligt.

Jeg vil godt spørge hr. Villy Søvnald, om det ikke er korrekt, når jeg læser beslutningsforslaget sådan, at der ikke står et eneste ord om, at pengene er fundet et ganske bestemt sted. Det vil sige, at det faktisk er ret let for hr. Villy Søvnald og andre at foreslå pasningsgarantien uden overhovedet at komme med finansieringen af den gavebod, man laver. Er det derfor ikke ganske sagligt, at vi Konservative siger, at det her er fuldstændig rigtigt, det er noget, vi gerne vil, og det er noget, vi arbejder for, men vi vil altså også have pengene, før vi ligefrem tager det i Folketingssalen, så vi ikke bare gennemfører det med risiko for underskud på statens finanser, men gør det på en måde, hvor der også er penge til det?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er jo klart, at efter at have hørt de borgerlige ordførertaler, bliver jeg mere og mere glad for, at vi hverken har sat bestemte beløb eller et bestemt tidspunkt på, for det her har jo været en lang opvisning i, hvordan man finder hår i suppen. Jo flere kontante oplysninger, der havde været, jo mere ville fru Charlotte Dyremose kunne sige, at det ikke lige er på den måde, de vil have finansiering, og det er ikke lige på den måde.

Det er jo de ting, man så efterfølgende må sætte sig ned og forhandle, når man gerne vil noget. Det er klart, at hvis man virkelig vil det her, specielt da i den nuværende meget over-skuelige situation, er det at finde finansieringen selvfølgelig i småtingsafdelingen i forhold til de problemer, vi i øvrigt håndterer i Folketinget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere korte bemærkninger til hr. Villy Søvnald, og derfor bliver det hr. Anders Samuelson som ordfører.

Kl. 21.25

Anders Samuelson (RV):

I bund og grund er det her forslag et opfølgningsforslag på de gode og positive udmeldinger fra både socialministeren og den konservative ordfører på området. Vi forsøger bare at holde folk til ilden, altså lave remindere i forhold til, at når nu man har været ude at love guld og grønne skove, skal man lige huske at komme hele vejen hjem. Når man har været ude at feste hele natten, gælder det om at komme helt hjem og vise, at virkeligheden står man også ved. Det, vi så kan høre i dag, er, at det gør man ikke, når det kommer til stykket. Det er sjovere at være ude at feste, end det er at deltage i i det mindste bare oprydningen efter festen.

Det er vi lidt kede af i Det Radikale Venstre. Vi synes sådan set, at det er en oplagt idé at gå den her vej. Jeg kan forstå på De Konservatives ordfører, at det ikke mangler på vilje fra De Konservatives side, og det ligger jo meget godt i forlængelse af det, som vi har læst os til bl.a. i Jyllands-Posten.

Vi må også kunne konkludere ad den vej, at det er Venstre, der er problemet. Det er selvfølgelig problematisk at være støtteparti til sådan en Venstreregering, som ikke rigtig vil det, som man gerne vil, når man er konservativ, og derfor kan det selvfølgelig også være meget rart for den konservative ordfører at kunne henvise til, at der er så mange i Folketinget, som faktisk bakker op om de her konservative ideer om at sikre en pasningsgaranti.

Mit håb er derfor, at vi trods alt i forlængelse af debatten her i dag vil opleve, at regeringen skrider til handling, og at også Dansk Folkeparti bliver mere offensive på området, for det plejer jo at kunne gøre et vist indtryk, hvis Dansk Folkeparti er det. Vi ved godt, sådan har vi også oplevet det på andre områder, og jeg frygter også på områder, hvor jeg indtil nu har fået lovning

fra Dansk Folkeparti om, at de er med, at når det kommer til stykket, har de været til denne her kammeratlige samtale hos finansministeren, og så er de ikke rigtig med alligevel. Men jeg håber virkelig på, at vi her kan få et markant pres, som fører til noget, så pyt være med, at man ikke rigtig ved, hvilket ben man skal stå på, når man er i Folketingssalen, bare det lykkes i den sidste ende at komme igennem med det.

Til sidst vil jeg angående finansieringen, som har været et af de elementer, som Venstre har hængt sig i, sige, at der er fuld finansiering til sådan et forslag her. I Det Radikale Venstres forslag til finansloven for sidste år var der en fuld gennemregning af det, og der var penge til forslaget. Hvis man har problemer med fantasien i den retning, skal jeg gerne oversende en kopi af Det Radikale Venstres forslag til finanslov.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Ja tak, for det var lige netop det, jeg gerne ville spørge Det Radikale Venstre om, nemlig hvordan man fester i det parti. Jeg synes, det er vigtigt at få et klart svar fra hr. Anders Samuelsen: Hvis man skal gå ind og lovfæste en børnepasningsgaranti, mener Det Radikale Venstre så, at man skal kompensere alle kommunerne? Jeg kan forstå, at det, det ligger i forslaget, er, at kommunerne skal kompenseres for, at det bliver et lovkrav. Hvilket beløb har hr. Anders Samuelsen så tænkt sig, at det drejer sig om, og hvor er det, man henter pengene?

Jeg takker for muligheden for at få oversendt papiret, men jeg vil faktisk meget hellere høre svaret her og nu, også i og med at hr. Anders Samuelsen og hans parti jo er blandt forslagsstillerne.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Som sagt ligger der et samlet finanslovsforslag fra Det Radikale Venstre, som peger på, at det kan lade sig gøre at komme igennem med det.

Vi har egentlig i den sammenhæng, vi står i i dag, den indgang til det, at man ikke sådan skal lade sig begrænse af radikale ideer til, hvordan man kan gøre det. Vi synes, at det er rigelig fint at pålægge regeringen at komme med et bud på det, sådan at regeringen kan få reel medindflydelse på den politik, som skal føres fra Folketingets side, altså komme med et bud på, hvordan man kan sikre finansieringen, netop fordi vi godt ved, at hvis vi begynder at pege direkte på,

hvor og hvordan og hvorledes det skal gøres, har man en anledning til at springe fra de løfter, som i hvert fald støttepartiet De Konservative har været ude at give den danske befolkning.

Så altså igen: Læs Det Radikale Venstres finanslovsforslag, der er gode ideer deri, men det er heller ikke forbudt for regeringen at tænke selv.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Eva Kjer Hansen, en sidste bemærkning.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det skal jeg hilse og sige at det kan regeringen også sagtens. Det er bare lige for at skabe noget klarhed over, hvad forslagsstillerne egentlig mener. Mener hr. Anders Samuelsen, at kommunerne skal kompenseres for en lov om børnepasningsgaranti? I givet fald med al respekt for Det Radikale Venstres finanslovsforslag: Hvilket beløb har man afsat til kompensationen?

Kl. 21.30

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

For Det Radikale Venstre er det væsentlige, at vi får gennemført det her forslag, og så finder vi nok en teknisk løsning på selve problemstillingen om den konkrete vej.

Der er så rigeligt med midler i Det Radikale Venstres forslag til en finanslov, at hvad enten man vælger den ene eller den anden vej, kan vi sagtens finansiere et sådant forslag. Det er ikke et særskilt problem. Man kan jo så vælge ud, hvilken type finansiering man vil bruge, det er fint nok for os. Lad os se nogle forslag fra regeringens side, sådan at man kan rykke sig fra, at man er flot ude i pressen, til at vise reel handling.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil godt lige rette en misforståelse. Jeg vil godt sige til hr. Anders Samuelsen, at vi overhovedet ikke er med på det her forslag. Jeg sagde klart og tydeligt, at vi ikke vil støtte dette forslag. Så det er ikke noget med, at vi hopper fra efter en eventuel kammeratlig samtale. Det kan godt være, at der er nogle partier, der har det sådan, men det har vi altså ikke i vores parti.

Det, det handler om for os, er at prioritere de forskellige forslag, vi bliver præsenteret for. Jeg har ved tidligere lejligheder sagt, at for os er det

fuldstændig ligeegyldigt, hvilke partibogstaver der pryder omslaget af et forslag. Vi vælger ud fra, hvad vi selv mener er det rigtige at gøre.

Jeg synes da ikke, at der er noget forkert i, at vi har valgt, at vi ønsker at se et samlet udspil med flere ting, og så vil vi prioritere, hvad vi vil vælge, og hvad der er penge til. Gør man ikke også det i Det Radikale Venstre? Det er da sund fornuft.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg beklager, hvis jeg kom til at udtale mig på en måde, som kunne misforstås. Jeg takker for præciseringen fra Dansk Folkepartis side af, at Dansk Folkeparti vil stemme imod, at man sikrer en børnepasningsgaranti. Så ved vi det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Er det flere korte bemærkninger? Det ser ikke ud til at være tilfældet. Så beder vi fru Pernille Falcon om at komme på talerstolen som ordfører.

Pernille Falcon (EL):

For Enhedslisten er det vigtigt, at det her forslag om en pasningsgaranti på 6 måneder bliver gennemført. Men det er ikke ligeegyldigt, på hvilken måde det gennemføres. Det skal ikke være sådan, at kommunerne bare skal kunne presse ekstra børn ind i de eksisterende institutioner uden at sikre tilstrækkeligt personale og uden at sikre den tilstrækkelige plads. For os er det derfor vigtigt, at det sker på en måde, så det også bliver taget op i forbindelse med kommuneforhandlingerne, så kommunerne bliver kompenseret.

Den måde, kommunerne landet over har løftet opgaven, er meget forskellig. Der er nogle kommuner, der har bygget nye institutioner og gjort en kæmpestor indsats, der er nogle kommuner, der har udvidet institutionerne, og der er nogle kommuner, der har brugt merindskrivning med det resultat, at børnenes vilkår er blevet kraftigt forværret.

For os at se er det altså vigtigt at gribe det her an på en måde, så man sikrer en fortsat god kvalitet for børnene i de eksisterende institutioner, så børnenes hverdag ikke forringes markant.

Vi vil altså anbefale, at forslaget vedtages nu, og at det tages med i forbindelse med kommuneforhandlingerne, så man rent faktisk også der får et bud på den fremtidige finansiering og den kompensation, kommunerne skal have.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak for det. Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KD):

Dette lyder jo sympatisk, at forældre skal sikres valgfrihed til selv at beslutte, hvornår de ønsker at genoptage deres arbejde efter endt barselordlov. Men sådan som vi ser det, så har forældre jo den valgfrihed. Det er der faktisk lavet en lov om. De kan selv beslutte, hvornår de ønsker at genoptage deres arbejde inden for rammerne af barselloven. Men hvad mon de små 6 måneder gamle babyer ville vælge, hvis de fik frit valg? Mon et lille barn på 6 måneder ville vælge at komme i daginstitution sammen med en masse andre børn og en masse fremmede voksne?

Nu har vi lige sikret et helt års barselordlov, dog således at den kan tages over længere tid. Hvis man vil dele f.eks. den sidste tid og arbejde deltid, kan man det. Det er en mulighed, der gives for dem, der ønsker det. Men jeg mener ikke, at vi dermed som samfund er forpligtet til at have pasningspladser til alle de små børn på 6 måneder.

Jeg vil også sige, at hvis der skulle være pasningsgaranti for alle børn fra 6 måneder, er det jo et udtryk for, at en del af disse forældre er gået på deltid, og så ville det jo faktisk være fleksible pasningsordninger, der var behov for, altså garanti for, at der er deltidspladser i alle kommuner. Det mener jeg ville være lige så nødvendigt, hvis pasningsgarantien skulle sikres.

Kl. 21.35

Det nævnes i bemærkningerne, at statsministeren i sin nytårstale sagde, at mange med rette føler, at de har rasende travlt, ikke mindst børnefamilierne, der skal have børn og arbejds-, familie- og fritidsliv til at gå op i en højere enhed. Det er helt korrekt. Men i samme tale sagde statsministeren lige derefter, at det stiller krav om, at vi indretter arbejdslivet mere fleksibelt i fremtiden. Vi skal have perioder, hvor det er muligt at arbejde lidt mindre og bruge kræfterne på familien og børnene, og andre perioder, hvor vi bare kan give den en ordentlig skalle.

Det er jeg faktisk helt enig med statsministeren i. Og sådanne perioder, hvor der skal arbejdes lidt mindre, og hvor kræfterne skal bruges på familien og børnene, er vel især perioder, hvor børnene er helt små, altså f.eks. 6 måneder gamle. Hvis det ikke er i den periode, hvornår er det så? Vi ved, at børn i alle aldre har behov for deres forældre, men vi ved da også helt klart, at de første år af et barns liv er de allervigtigste

overhovedet, og derfor er det jo netop, at vi fik indført 1 års barselsorlov.

Vedrørende det fleksible vil jeg sige, at hvis vi skal have mulighed for at arbejde lidt mindre, som statsministeren siger, skal der også være mulighed for lidt mindre pasning af børnene i daginstitutioner; altså for fleksible pladser eller deltidspladser, således at forældrene ikke skal betale fuld pris for en deltidsplads.

Derfor kommer vi også fra Kristendemokraterne inden så længe med et forslag om, at der skal være et krav om fleksibel pasning i alle kommuner, således at det også økonomisk bliver en reel mulighed for en familie, at de kan arbejde lidt mindre.

Det her forslag er vi ikke varme på, og jeg tror heller ikke, at de små 6 måneder gamle babyer ville stemme for det, hvis de kunne stemme.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det kan de altså ikke.

Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Sandy Brinck.

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt starte med at sige tak for en god og spændende debat om, hvordan vi kan forbedre børnefamiliernes vilkår.

Man kan jo spørge sig selv: Hvorfor er det nu så vigtigt, at vi får lavet en pasningsgaranti i alle kommuner? Vi har hørt op til flere påpege, at det kun er 21 kommuner, som stadig ikke har pasningsgaranti efter 6 måneder. Men det er, fordi familierne i Danmark skal have en reel mulighed for selv at vælge, hvor lang deres barselsorlov skal være. Forældrene skal selv kunne beslutte, om de vil gå tilbage til arbejdet efter et halvt eller efter et helt år.

Derfor synes jeg faktisk også, at Kristendemokraternes seneste indlæg her var lidt underligt, for jeg synes nu nok, at fru Tove Videbæk lød, som om Kristendemokraterne helst ville bestemme; det lød ikke, som om forældrene skal have ret til at bestemme. Ja, fru Tove Videbæk gik faktisk så langt som til at prøve at tage et 6 måneders barn til indtægt for, hvad det helst ville.

Det synes jeg egentlig ikke er at vise familierne tillid. Det er nemlig ikke sådan, som fru Tove Videbæk også fik det til at fremstå, at netop fordi man i barselloven har ret til at vende tilbage til arbejdet, er alt fryd og gammen, så kan man bare gøre det. Næh, de steder, hvor man så ikke

kan få sit barn passet, har man jo netop ikke mulighed for at vende tilbage til arbejdspladsen.

Vi skal ikke, jeg skal i hvert fald ikke personligt, og det har jeg ikke nogen fornemmelse af at de øvrige forslagsstillere vil, stå og moralisere over, hvad der er den bedste løsning for den enkelte familie. Det synes vi faktisk at familien og forældrene er de bedste til at bestemme. Derfor er det, vi ønsker, at de skal have et mere frit valg.

Vi mener faktisk ikke, at det er rimeligt, når det er sådan, at nogle er afskåret valget til selv at kunne beslutte, hvornår de vil tilbage på arbejdsmarkedet, og hvornår de ønsker at få børnene i daginstitution.

Det er egentlig lidt beskæmmende at høre Venstre tale imod børnepasningsgarantien i dag, for det var jo det, der blev enden på det, også fordi Venstre slet ikke ønsker, at det skal være lovfæstet. Venstre, der sådan ellers går og bryster sig af at gå ind for flere valgmuligheder, vælger altså i den her sammenhæng at gå imod flere valgmuligheder for familierne. Næste gang vi hører frit valgs-mantraet nævnt fra fru Eva Kjær Hansen, klinger det nok en smule mere hult. i hvert fald i mine ører.

Kl. 21.40

Det er jo endnu mere skuffende med en socialminister, som selv siger at have et ønske om en pasningsgaranti, men har problemer med at få det igennem i regeringen. Nu håber ministeren så, at regeringens store mænd bliver bløde om hjertet. Jeg tror, det er rimelig præcist ministerens ordvalg. Vi andre ved jo, at det er statsministeren og finansministeren, der drejer sig om. Det er dem, der skal blive bløde, så socialministeren har god brug for vores hjælp. Derfor er det heller ikke det sidste, socialministeren har hørt til forslaget, det kan ministeren være helt sikker på.

Det samme kunne man sådan set sige til De Konservative, som prisværdig klart har sagt ja til en pasningsgaranti. Men noget tyder på, at Venstre står i vejen, og det beklager vi.

Jeg kan sige til både De Konservative og Venstre, at Socialdemokraterne også i finanslovsforslaget har beskrevet finansieringen af det her forslag, for det er ikke nogen ny idé i Socialdemokratiet.

Når der ikke er sat noget beløb på i det her beslutningsforslag, er det ganske simpelt for at skabe de bedste forhold for et godt forhandlingsklima. Vi håber jo netop snart, at vi skal forhandle om det her, og hvis vi nu havde skrevet, at det koster 10 kr., så ville fru Eva Kjer Hansen

sikkert have sagt: Nej, nej, det koster 20 kr. Og hvis vi havde skrevet 20 kr., havde det sikkert også været et problem. Det samme gælder for finansieringen.

Det, som har været vigtigt for os i dag at slå fast, er, at der faktisk er bredt flertal for i Folketingssalen, hvis ellers De Konservative måtte og Venstre i øvrigt kunne tage sig sammen til det, at vi får en pasningsgaranti. Vi er op til flere partier, som allerede har fundet finansiering, og derfor er der sådan set ikke de store kvaler i det, hvis man ellers ville invitere til forhandlingsbordet, sådan som en minister jo har mulighed for.

Så er der Dansk Folkeparti. Ja, hvad skal man næsten sige? Det er jo lidt svært, når det er sådan, at vi har et parti, som sådan har deponeret sin stillingtagen hos regeringen. Jeg synes, det er lidt sørgeligt, at den bedste argumentation imod forslaget er, at man ikke vil tage stilling til forslaget, fordi det er for konkret. Dansk Folkeparti vil gerne vælge mellem forskellige forslag. Det kan jeg sådan set godt forstå, men de kommer ligesom ikke selv med nogen. Og offentligheden og vi andre må altså ikke vide, hvad Dansk Folkeparti synes om lige det her konkrete forslag. Det synes jeg er ærgerligt.

Når det hele skal gøres op, må vi jo sige, at debatten i dag har vist, at der faktisk bredt er en politisk vilje til at få en pasningsgaranti. Så er der nogle store stærke mænd i regeringen, som står i vejen, og dem må vi så se om vi kan hjælpe særlig De Konservative med at blødgøre. Det gør vi gerne. Så vi håber, at det her blot har været endnu et skridt på vejen mod bløde mænd i regeringen.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg kan forstå på fru Sandy Brinck, at ligesom det gælder for hr. Anders Samuelson, har fru Sandy Brinck heller ikke noget bud på et beløb på, hvad en kompensation over for kommunerne i givet fald skulle være på. Jeg vil gerne høre fru Sandy Brinck, i og med at vi ikke fik noget svar fra den radikale ordfører, om fru Sandy Brinck mener, at samtlige landets kommuner vil skulle kompenseres, hvis der bliver indført en lov om børnepasningsgaranti.

Derudover: Er det så ikke sådan, at når der tales så meget om, at familierne i Danmark skal have lov til at vælge, så er virkeligheden, at familierne i 250 kommuner har den valgmulighed, som fru Sandy Brinck taler om? 250 kommuner har nemlig fulgt den aftale, man havde bl.a. med

den tidligere regering, og har netop sørget for at indføre børnepasningsgaranti.

Så når fru Sandy Brinck taler om alle børnefamilier i Danmark, mener fru Sandy Brinck i virkeligheden kun de børnefamilier, der er i de 21 kommuner og vel først og fremmest børnefamilierne i den socialdemokratiske ledede kommune, Københavns Kommune, som i den grad står for de manglende pladser.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

For at tage det her med, hvad det koster, og hvor pengene skal findes, så findes beløbet selvfølgelig både i Det Radikale Venstres finanslovsoplæg og i vores, så det går jeg ud fra at fru Eva Kjer Hansen er bekendt med.

Men det er faktisk helt dybfølt, når jeg siger, at jeg synes, det bedste grundlag for at diskutere det her med regeringspartierne, som jo er positive over for det, er at få socialministerens vurdering af, hvad prisen er, for så behøver vi ikke at hive håret af hinandens hoveder over, om det nu er 10 kr. eller 20 kr. Næ, så kan vi få et veldokumenteret beløb fra Socialministeriet på, hvad regeringens bud er på en pris. Og så kan vi selvfølgelig holde det op imod finanslovsforslagene fra Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, og hvem det måtte være. Det står jo fru Eva Kjer Hansen frit at lede dem igennem.

Kl. 21.45

Så vil jeg godt sige til spørgsmålet om, at det jo kun er forældre fra de 21 kommuner, som er tilbage og ikke har pasningsgarantien, at det har fru Eva Kjer Hansen så inderlig ret i, for alle de andre fik vi jo klaret, mens vi sad i regering. Men de forældre, der bor i de 21 kommuner, kan jo altså ikke leve af, at det går godt de andre steder.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil egentlig gøre det meget enkelt og spørge fru Sandy Brinck: Skal samtlige landets kommuner kompenseres? Ja eller nej.

Jeg kan så forstå derudover, at fru Sandy Brinck ikke på nogen måde vil røbe det beløb, som man i Socialdemokratiet mener at det her beslutningsforslag vil komme til at koste, og det synes jeg er interessant, i og med at der bliver lagt op til, at jeg kan gå ind og bladre Socialdemokratiets finanslovsforslag igennem eller for den sags skyld De Radikales og sammenligne,

hvad og hvordan og hvorledes man havde tænkt sig det.

Men nu er det her og nu, vi har debatten om det beslutningsforslag, som fru Sandy Brinck selv står bag, og derfor synes jeg, det vil være relevant for Folketinget at få oplyst, hvad det er for en størrelsesorden, man egentlig havde tænkt sig. Til det her om kompensation bare et ganske simpelt ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jamen det er jo ikke sådan, at beløbet er hemmeligt, i og med at finanslovforslaget – nu skal jeg holde mig til os selv – fra Socialdemokraterne ligger fuldt offentligt, og vi har diskuteret det her. Fru Eva Kjer Hansen har læst det, er jeg ganske, ganske sikker på. Men jeg synes faktisk, som jeg også sagde før, at det ville være et langt bedre udgangspunkt for en fælles forståelse af, hvad prisen er, at vi beder om at få prisen fra regeringens autoriserede organ til den slags ting, nemlig Socialministeriet, for ellers kunne vi bruge meget tid på at diskutere, om det nu er 10 eller 20 kr. Jeg synes ikke, det er det, der er interessant, for vi er under alle omstændigheder nede i en størrelsesorden, hvor det er til at overskue. Det er 21 kommuner, det drejer sig om.

Med hensyn til kompensation eller ej så har vi jo fra vores regeringstid gode erfaringer med at forhandle med KL. Når der er sket så meget, at vi i dag står med det lillebitte problem tilbage, at det kun er 21 kommuner, som ikke har pasningsgaranti, så skyldes det jo en ihærdig indsats fra den tidligere regering. De gode erfaringer er vi sikre på at vi godt kan lære den nuværende regering noget om, sådan at den også kan sætte sig til et forhandlingsbord.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Nu lød fru Sandy Brinck jo temmelig harm over, at Kristendemokraterne havde en mening om, at det måske ikke er det allerbedste for helt små børn på 6 måneder at komme i institution, men som vi har hørt før i debatten her, så skal man jo turde stå fast på de ting, man mener. Det var hr. Villy Søvndal, der sagde det.

Når fru Sandy Brinck nu så inderligt ønsker, at små børn på 6 måneder skal have mulighed for at komme i institution, er fru Sandy Brinck så ikke enig med Kristendemokraterne i, at der også bør være fleksible pladser eller deltidspladser i alle kommuner, således at forældre ikke

skal betale for fuldtidspladser, selv om de små kun bliver passet noget af tiden?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Fleksibilitet er helt, helt oplagt, og det har man jo heldigvis også mange steder.

Jeg var sådan set ikke harm over fru Tove Videbæks indlæg, og jeg er ked af, hvis jeg har lydt sådan, men jeg var bare lidt overrasket, fordi jeg faktisk i dag har læst et indlæg fra Kristendemokraternes formand, Marianne Karlsmose, hvor der står i overskriften:

»Pasning: Hvem skal bestemme, hvor Camilla og Nicolai skal passes? Det skal forældrene naturligvis.«

Det skriver fru Marianne Karlsmose, og derfor troede jeg sådan set, at Kristendemokraterne og Socialdemokraterne delte den opfattelse, at jo flere valgmuligheder, vi kan give forældrene til netop at tage den beslutning, jo bedre. Og der er det altså sådan i dag, at i hvert fald i 21 kommuner har forældrene ikke mulighed for at vælge at sige: Jamen vi vil gerne have, at vores barn skal i vuggestue eller i dagpleje eller i en puljeordning, mens vi er på arbejdsmarkedet. Den valgmulighed har de ikke, og vi har faktisk tillid til, at de kan træffe det valg fuldstændig uden vores hjælp herindefra.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jeg er da helt enig med fru Karlsmose i, at det er forældrene, der skal bestemme, hvor børnene skal passes. Helt enig. Absolut.

Men mener fru Sandy Brinck ikke, at der findes andre muligheder, end at børnene afleveres i en institution, hvor der er en masse andre børn, og hvor der er mange forskellige voksne? Mener fru Sandy Brinck ikke, at der er mulighed for, at man kan få pengene med hjem og ordne noget derhjemme eller hvad?

KL 21.50

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Der er heldigvis et hav af muligheder. Det er jo også det, vi har diskuteret i løbet af i dag, at der findes ufattelig mange forskellige pasningsordninger og også med mange forskellige pædagogiske vinkler og værdibaseret pædagogik. Så der er mange ordninger.

Det, der bare for os er væsentligt, er, at muligheden skal foreligge. Hvis det er sådan, at man

ikke har ret til at vælge i den store palet af pasningsordninger, så hjælper det jo ikke meget, at de er der. Og den retlighed synes vi at forældrene skal have, sådan at det netop kan blive forældrene og ikke systemet, der bestemmer, hvor Camilla og Nikolaj skal passes. Så kan det blive helt op til familien selv. Det frie valg synes vi at de har brug for, og det vil vi godt give dem.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

29) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 136:

Forslag til folketingsbeslutning om behandlingsgaranti for stofmisbrugere under 18 år og amtskommunens forsyningsforpligtelse.

Af Karen Jespersen (S) m.fl.

(Fremsat 27/2 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Forslagsstillerne vil sikre en mere effektiv hjælp til unge, der har et stofmisbrugsproblem, og mener, at det bedst kan sikres ved, at den garanti for behandling, som gælder for voksne i amternes behandlingstilbud, også skal gælde for de under 18-årige.

Jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at der skal gribes hurtigt og effektivt ind over for unge, der er havnet i alvorlige misbrugsproblemer.

Det var alle satspuljepartierne også enige om, da vi indgik satspuljeaftalen om fordelingen af satspuljen for 2004. Det blev også aftalt, hvordan denne øgede og styrkede indsats skulle udmøntes. Lad mig derfor erindre om, hvad vi aftalte

på dette punkt, og følgende fremgår af forligsteksten:

Partierne vil indføre en pligt for kommunerne til at udarbejde handleplaner for unge under 18 år med misbrugsproblemer, ligesom der etableres en pulje i år 2004 på 10 mio. kr. til en øget behandlingsindsats. Inden satspuljeforhandlingerne for 2005 opgøres søgningen til puljen med henblik på en vurdering af den fremtidige indsats.

Det skrev vi, for vi ingen idé havde om, hvor mange der ville komme strømmende hertil. Vi havde ingen idé om, hvorvidt det var et helt forkert tal, vi havde skudt på, og hvordan og hvorledes. I Socialministeriet er vi for længst gået i gang med opfølgningen af den aftale. Den aftalte ændring af serviceloven om indførelse af en pligt for kommuner til at udarbejde handleplaner for unge misbrugere under 18 år vil blive sat på lovprogrammet for 2004-05.

Med hensyn til den afsatte pulje er den udmeldt, og Socialministeriet behandler i øjeblikket ansøgningerne.

Jeg ser derfor med den største undren på, at forslagsstillerne nu kommer og siger: Det er meget godt, at vi indgik en aftale, men det mente vi slet ikke. Vi vil noget andet. For så var det jo lidt på et forkert grundlag, man sagde ja til det første. Vi var jo netop meget famlende alle sammen, fordi vi simpelt hen ikke vidste, hvad der var behov for, og det er det, vi er ved at undersøge.

Ganske vist fremgår det af bemærkningerne, at forslagsstillerne ser den indgåede aftale som positiv, men i næste omgang siger de så, at de ikke kunne komme igennem med deres krav. Derfor fremsætter de så beslutningsforslaget, der i øvrigt går i en helt anden retning, end den indgåede satspuljeaftale går ud på.

For det fremgår jo, at forslagsstillerne vil have behandlingen af unge misbrugere under 18 år henlagt til voksensystemet, og det skal ske ved ændring af den indsats, som amterne i dag har ansvaret for efter servicelovens § 85. De vil have ansvaret placeret hos amtskommunen, fordi det, som de argumenterer, giver mulighed for at udnytte den viden på området, man har, og vil styrke den samlede indsats.

Bortset fra det besynderlige i, at vi som sagt på nuværende tidspunkt overhovedet skal diskutere det her, så kan jeg sige, at jeg er uenig i forslaget. Indsatsen over for unge under 18 år med svære problemer, herunder misbrugsproblemer, hører hjemme i regelsættet for børn og